

Sygn. akt I ACz 204/16

POSTANOWIENIE

Dnia 15 marca 2016r.

Sąd Apelacyjny w Katowicach I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący	SSA Mieczysław Brzdąk (spr.)
Sędziowie	SA Małgorzata Wołczańska SA Joanna Naczyńska

po rozpoznaniu w dniu 15 marca 2016r.

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego we W.

przeciwko A. G.

o zapłatę

na skutek zażalenia powoda

na postanowienie Sądu Okręgowego w Katowicach

z dnia 28 stycznia 2016 r., sygn. akt I Nc 21/16

postanawia:

- 1) oddalić zażalenie;
- 2) orzeczenie o kosztach postępowania zażaleniowego pozostawić orzeczeniu kończącemu postępowanie w sprawie.

SSA Joanna Naczyńska SSA Mieczysław Brzdąk SSA Małgorzata Wołczańska

Sygn. akt I ACz 204/16

UZASADNIENIE

Zarządzeniem z 28 stycznia 2016 r. Przewodniczący w Sądzie Okręgowym w Katowicach, na podstawie art. 130² § 1 kpc, zarządził zwrot pozwu, podając, że pozew wniesiony przez reprezentującego powoda radcę prawnego podlegał opłacie stosunkowej obliczonej od wartości przedmiotu sporu i nie został należycie opłacony.

W ocenie Przewodniczącego w sprawie nie znajduje zastosowania art. 13 ust. 1a ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych wprowadzony ustawą z 25 września 2015 roku o zmianie ustawy Prawo bankowe oraz niektórych innych ustaw, zgodnie z którym w sprawach o roszczenia wynikające z czynności bankowych, o których mowa w art. 5 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Prawo bankowe, opłata stosunkowa wynosi 5% wartości przedmiotu sporu

lub przedmiotu zaskarżenia, jednak nie mniej niż 30 złotych i nie więcej niż 1000 złotych. Wskazał Przewodniczący, że wprawdzie źródłem zobowiązania dłużnika była czynność bankowa dokonana z (...) Bank S.A., to jednak wierzytelność powstała na skutek zawarcia umowy cesji wierzytelności przysługującej bankowi, a nie na skutek dokonania bezpośrednio z dłużnikiem czynności bankowej.

Mając na uwadze, że fundusz sekurytyzacyjny nie dokonuje z dłużnikiem czynności bankowych w rozumieniu art. 5 ustawy Prawo bankowe, a zmiana w ustawie o kosztach sądowych w sprawach cywilnych miała związek z uchynieniem art. 96-98 Prawa bankowego dotyczących bankowego tytułu egzekucyjnego, brak jest – w ocenie Przewodniczącego – podstaw do przyjęcia, że opłata od pozwu wniesionego przez fundusz sekurytyzacyjny, winna być obliczana na podstawie art. 13 ust. 1a ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych. W konsekwencji Przewodniczący uznał, że opłata sądowa od pozwu nie została uiszczona w wymaganej wysokości, która wynosi 14 507 zł, a skoro pozew nie został należycie opłacony, to na podstawie art. 130²§1 kpc podlegał zwrotowi.

W zażaleniu powód zaskarżył wymienione zarządzenie w całości i zarzucił naruszenie art. 13 ust. 1a ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych w poprzez jego niezastosowanie i uznanie, że strona powodowa winna uiścić opłatę sądową od pozwu w wysokości wyższej niż 1 000 zł.

W oparciu o ten zarzut skarżący wniósł o uchynienie zarządzenia o zwrocie pozwu, zasądzenie od pozwanej kosztów postępowania zażaleniowego oraz o zwrot uiszczonych opłat od zażalenia.

Sąd Apelacyjny zważył co następuje.

Niewątpliwym jest, że od 27 listopada 2015 roku obowiązuje przepis art. 13 ust. 1a ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, zgodnie z którym w sprawach o roszczenia wynikające z czynności bankowych, o których mowa w art. 5 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Prawo bankowe (Dz. U. z 2015 r. poz. 128, z późn. zm.), opłata stosunkowa wynosi 5% wartości przedmiotu sporu lub przedmiotu zaskarżenia, jednak nie mniej niż 30 złotych i nie więcej niż 1000 złotych. Przepis ten wprost odsyła do przepisów art. 5 ust. 1 i 2 Prawa bankowego, w których wymieniono rodzaje czynności bankowych. Zauważyć przy tym należy, że stosownie do uregulowania zawartego w ust. 2 wymienionego artykułu czynności wymienione w tym przepisie są również czynnościami bankowymi, o ile są one wykonywane przez bank. Podobnie w ust. 4 wymienionego artykułu zastrzeżono, że działalność gospodarcza, której przedmiotem są czynności, o których mowa w ust. 1, może być wykonywana wyłącznie przez banki, z zastrzeżeniem ust. 5, zgodnie z którym z kolei jednostki organizacyjne inne niż banki mogą wykonywać czynności, o których mowa w ust. 1, jeżeli przepisy odrębnych ustaw uprawniają je do tego.

Wskazać także należy, że stosownie do art. 2 Prawa bankowego, bank jest osobą prawną utworzoną zgodnie z przepisami ustaw, działającą na podstawie zezwoleń uprawniających do wykonywania **czynności bankowych** obciążających ryzykiem środki powierzone pod jakimkolwiek tytułem zwrotnym.

Wbrew zatem wywodom skarżącego przepis art. 13 ust. 1a ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych nie wprowadza rozróżnienia spraw wyłącznie o kryterium przedmiotowe, skoro – jak wynika z wyżej przytoczonych unormowań Prawa bankowego – do dokonywania czynności bankowych uprawnione są tylko banki. Powód niewątpliwie nie jest bankiem i nie korzysta z uprawnień, o których mowa w art. 5 ust. 5 Prawa bankowego. Dlatego też – wbrew stanowisku skarżącego – dla oceny czy podmiot dochodzący na drodze sądowej roszczeń z czynności bankowych istotne znaczenie ma to czy jest bankiem czy też nie. Z uprawnienia tego może korzystać tylko bank.

Zauważyć nadto należy, że przepis art. 13 ust. 1a ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych ma charakter wyjątkowy w stosunku do uregulowania zawartego w ust. 1, dlatego też jego wykładnia powinna być ścisła i uwzględniać ratio legis oraz kontekst unormowania wprowadzonego ustawą z 25 września 2015 r. o zmianie ustawy Prawo bankowe oraz niektórych innych ustaw.

Z powołanych przyczyn należy przyjąć, że art. 13 ust. 1a ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych nawiązuje do kryterium podmiotowego definicji czynności bankowej i przez to w sposób szczególny reguluje wysokość opłat w

sprawach, w których jako strona postępowania występuje bank i które wiążą się z działalnością prowadzoną przez bank.

Jeżeli zatem w sprawie niniejszej nie podstaw do zastosowania art. 13 ust. 1a ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, to powód powinien uiścić opłatę od pozwu według reguły zawartej w art. 13 ust 1 ustawy, według której opłata stosunkowa w sprawach o prawa majątkowe wynosi 5% wartości przedmiotu sporu lub przedmiotu zaskarżenia, jednak nie mniej niż 30 złotych i nie więcej niż 100 000 złotych.

W takim stanie rzeczy gdy pozew podlegał opłacie stosunkowej w wysokości 5%, obliczonej od wskazanej w pozwie wartości przedmiotu sporu a został wniesiony przez radcę prawnego i nie został należycie opłacony, to na podstawie art. 130² § 1 k.p.c. podlegał zwrotowi. Zażalenie powoda okazało się więc nieuzasadnione w związku z czym na podstawie art. 385 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 k.p.c. ulegało oddaleniu.

SSA Joanna Naczyńska SSA Mieczysław Brzdąk SSA Małgorzata Wołczańska